

тему: «Пізньюкрейдові Cancellotyridoidea (Brachiopoda, Terebratulida) України і деяких прилеглих до неї областей».

З вересня 2003 року по лютий 2004 року працював провідним фахівцем та в.о. начальника відділу геологорозвідувальних робіт в «Інформаційно-аналітичному центрі геолого-геофізичних досліджень в нафтогазовій галузі» НАК «Нафтогаз України». З березня 2004 р. працював начальником відділу геолого-тематичних робіт Відділення «ІАЦ» ДП «Науканафтогаз», а з червня 2010 р. працює завідувачем відділу перспектив нафтогазоносності осадових басейнів Відділення геології нафти і газу Центру нафтогазогеологічних досліджень ДП «Науканафтогаз».

Іщенко І.І. є автором понад 30 публікацій, виконавець 19 тематичних звітів та численних рекомендацій щодо напрямків геологорозвідувальних робіт на нафту і газ.

Основними напрямками наукової діяльності: тектоніка та історія геологічного розвитку території України в мезокайнозої; палеонтологія, стратиграфія і палеогеографія мезозойських відкладів території України; геологічна будова і нафтогазоносність акваторій Південного нафтогазоносного регіону України; пошук та розвідка родовищ вуглеводнів в українському секторі акваторій Південного нафтогазоносного регіону.

З сумісництвом І.І. Іщенко працює на посаді доцента кафедри геології нафти і газу геологічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, де викладає дисципліни «Геологія та нафтогазоносність морських басейнів», «Нафтогазоносність континентальних окраїн».

ІВАЩЕНКО Надія Семенівна

Народилася 26 березня 1966 року в м. Рибаче (тепер – Баликчі) Іссик-Кульської області Киргизької РСР (тепер – Республіка Киргизстан). У 1967 році сім'я переїхала до селища Шалгінський Джезказганської (тепер Жезказганської) області Казахської РСР, а в 1975 р. – до селища Смоліно Маловісківського району Кіровоградської області. У 1983 році закінчила Смолінську середню школу. В тому ж році вступила до Київського державного педагогічного інституту імені М. Горького, на природничо-географічний факультет, спеціальність «географія і біологія», а в 1988 році закінчила його з відзнакою. З 1988 року працює у Полтавській школі №31 (НВК з 1994 р., гімназії з 2005 р.), навчає дітей географії та економіці.

Із 1.09.2000 року прийнята на посаду асистента кафедри географії та краєзнавства ПДПУ імені В.Г. Короленка на 0,5 ставки (одночасно працюючи у тому ж НВК №31). В серпні 2001 року з нею був укладений строковий трудовий договір до 30.08.2004 р., і Надія Семенівна була переведена на повну ставку.

Найулюбленіші курси — «Загальне землезнавство», «Соціоекологія». Вела також польову практику з метеорології. Була куратором академічної групи другого набору на спеціальність «Географія та історія» (з 1-го по середину 3-го курсів). Користувалася повагою серед студентів. Працювала на посаді асистента кафедри до 31.12.2002 року. З другого півріччя 2002/2003 навчального року повернулася в гімназію № 31, в якій успішно працює до цього часу. Чимало її учнів є переможцями й призерами обласних і всеукраїнських олімпіад з географії та економіки.

ВІШНІКІНА Любов Петрівна

Любов Петрівна Вішнікіна народилася 31 січня 1955 року у м. Кривий Ріг Дніпропетровської області. У цьому ж місті у 1972 р. закінчила СШ № 56. У шкільні роки захоплювалася математикою, історією, психологією та спортом. Значний вплив на професійне визначення справив тренер секції з бадмінтону, який за фахом був геологом (мав науковий ступінь кандидата геолого-мінералогічних наук). Крім того, серед учителів педагогічним тактом та об'єктивністю оцінювання вирізнялася саме вчителька географії. Урешті-решт

вплив вищезазначених обставин та захоплення красою та самобутністю міста Києва обумовили вибір вищого навчального закладу, до якого вступила Любов Петрівна.

Так, із 1972 р. по 1977 р. вона навчалася на географічному факультеті Київського державного університету імені Т.Г. Шевченка, де здобула кваліфікацію географ-гідролог. Керівником дипломної роботи «Гідрохімічна характеристика вод дельти річки Дунай» був Л.М. Горєв.

Після закінчення університету, Любов Петрівна впродовж двох років працювала за направленням на посаді інженера-гідролога в інституті Белгіпроводхоз у м. Мінськ (Білорусія). Із 1980 року вона розпочала свою педагогічну діяльність. Відбулося це за волею сімейних обставин: спочатку працювала у дитячому садку, потім – групі подовженого дня початкової школи, і, нарешті, з 1982 року – загальноосвітній школі № 17 м. Полтави, куди родина і переїхала на постійне мешкання.

Надалі упродовж 18 років плідно працювала вчителем географії у м. Полтава. Удосконалюючи власну методіку, опанувала педагогічну технологію застосування структурно-логічних графічних навчальних моделей під керівництвом М.С. Винокур. У 1990 році представляла учителів географії на обласному конкурсі «Вчитель року – 90» та була одним із його переможців. Її учні були призерами та переможцями Всеукраїнських учнівських олімпіад із географії. У 1998 р. була нагороджена знаком «Відмінник освіти України».

У 2000 р. за запрошенням завідувача щойно відкритої кафедри географії та краєзнавства Полтавського державного педагогічного університету імені В.Г. Короленка Леоніда Миколайовича Булави почала викладати дисципліни «Фізична географія материків та океанів» і «Методика навчання географії», працюю-